

PSALMI 139 Daavidin virsi

Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.
Istunpa minä tahi nousen, sinä sen tiedät,
sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa.
Käynpä tahi maan, sinä sen havaitset
ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.
Sillä katso, ei ole sanaa minun kielelläni,
jota sinä, Herra et täysin tunne.
Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa
ja laskenut kätesi minun päälleni.
Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen,
ylen korkea käsittääkseni sen.

Minne minä voisin mennä, missä ei sinun Henkesi olisi,
minne paeta sinun kasvojesi edestä?
Jos minä taivaaseen nousisin, niin sinä olet siellä,
jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, sinä ole siellä.
Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä
ja asettuisin asumaan meren ääriin,
sielläkin sinun kätesi minua taluttaisi,
sinun oikea kätesi tarttuisi minuun.
Ja jos minä sanoisin: ”Peittäköön minut pimeys,
ja valkeus minun ympärilläni tulkoon yöksi”,
niin ei pimeyskään olisi sinulle pimeä,
yö valaisi niin kuin päivä, pimeys niin kuin valkeus.’

Sillä sinä olet luonut minun munaskuuni,
sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.
Minä kiitän sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti,
Ihmeelliset ovat sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää.
Minun luuni eivät olleet sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin,
kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä.
Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani.
Minun päiväni olivat määrättyt ja kirjoitetut kaikki sinun kirjaasi,
ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut.
Mutta kuinka kalliit ovat minulle sinun ajatuksesi, Jumala,
kuinka suuri on niitten luku! Jos minä tahtoisin ne lukea,
olisi niitä enemmän kuin hiekan jyväsiä. –
Minä herään ja olen vielä sinun tykönäsi.

Jumala jospa sinä surmaisit jumalattomat!
Ja te murhamiehet, väistykää minusta pois!
Sillä he puhuvat sinusta petollisesti
ja lausuvat turhaan sinun nimesi – nuo sinun vihollisesi.
Herra, enkö minä vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat,
enkö inhoaisi niitä, jotka sinua vastustavat?
Kaikella vihalla minä heitä vihaan, he ovat minun omia vihollisiani.

Tutki minua Jumala, ja tunne minun sydämeni,
koettele minua ja tunne minun ajatukseni.
Ja katso, jos minun tieni on vaivaan vievä,
niin johdata minut iankaikkiselle tielle.

Mikä on henkilökohtainen suhteeni Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen Kristukseen?

Oletko jo pyytänyt Jeesusta elämäsi henkilökohtaisella tahdon päätöksellä?

(tutustu vastaavaan kirjaseen Jumalan voi kohdata)

Psalmi 139

Mitä tämä teksti kertoo Jumalasta? Millainen hän on ja mitä hän tekee?

Miten me ihmisinä toimimme tämän psalmin mukaan?

Mitä voin itse oppia tästä tekstistä ja soveltaa suhteessani "itsensä hyväksymiseen"?

Mitä minä haluan oppia ja soveltaa?

Mikä vaikutus tällä itseni hyväksymisellä on mieheeni/lapsiini/ystäviini?
